

DOMOVNÍK

č. 11 – PROSINEC 2009

Dále čtete:

- Radost chodit do RADOSTI (str. 2)
- „Dávejte svá srdce,“ říká otec Josef Motyka (str. 4)
- Slavili Jsme 20 let (str. 5)

POSLÁNÍ CHARITY OPAVA: „Základním posláním Charity Opava je poskytování služeb sociálně, zdravotně a společensky znevýhodněným lidem a zaměstnávání osob s problémy na trhu práce.“

Vánoční přání Charity Opava nakreslil Lukáš z Mravenečku

Krásné chvíle plné lásky a fantazie Vám přeje do roku 2010 Lukáš, jehož obrázek se stane oficiálním vánočním přáním Charity Opava. Na snímku s vedoucím Mravenečku Hynkem Závorkou.

Velkou hvězdou se stane tyto Vánoce osmnáctiletý Lukáš Haim z Mravenečku, denního stacionáře pro děti s kombinovanými vadami. Jeho krásný obrázek byl vybrán jako oficiální novoročenka Charity Opava a projde tak rukama tisíců lidí. Soutěž o nejkrásnější vánoční a novoroční blahopřání vyhlásila před měsícem Charita Opava pro své klienty.

Lukáš je v Mravenečku od září, předtím navštěvoval Základní školu pro tělesně postižené na Dostojevského ulici. Osud k němu nebyl přívětivý. On a jeho dvojče Michal se narodili v sedmém měsíci těhotenství a oba byli dlouho v inkubátoru. Doktorů však rodiče ubezpečovali, že jsou v pořádku. Ještě jako miminko pak Lukáš prodělal zauzlení střev a málem zemřel. Teprve když bráška už seděl, bylo jasné, že se Lukášek nevyvíjí tak, jak by měl. Maminka Jana Haimová říká, že vyrovnat

se se skutečností, že její dítě je ochrnuté a dlouho nevědět zda a jak dalece se s ním jednou domluví, bylo těžké. „Nic jiného nám ale nezbylo,“ dodává. Každý pokrok, který udělal, proto rodina vnímala jako obrovský úspěch. „Dnes jsem pyšná, co všechno dokázal a to, že vyhrál soutěž o novoročenku mně moc potěšilo.“ Dodejme, že Lukáš je bojovník, který nedávno obsadil třetí místo na sportovní olympiádě pro tělesně postižené a zvládá i počítačové hry, které ho moc baví.

Obrázek vznikl technikou Encaustie, což je vpalování barev. Děti z Mravenečku ji používají za asistence pedagogického pracovníka. Na speciální malou nahřátou žehličku se nanáší barevné voskové pastely, které si vyberou podle vlastní fantazie. Žehličku poté drží asistent, ale jeho ruku po papíře vede dítě. „Samostatnější práci vzhlédem ke svému postižení obvykle klienti nemohou vykonávat,“ vysvětluje vedoucí Mravenečku Hyněk Závorka. „Všechny to ale baví a v tvorbě nepolevují do chvíle, než jsou s obrázkem samy spokojeny.“

Do soutěže o nejkrásnější přání Charity Opava se přihlásilo mnoho našich pracovníků, klientů i sympatizantů. Všem děkujeme! Nádherné obrázky z Denního stacionáře ozdobí spolu s kresbou andílka, kterou jsme dostali od Natálie Peterkové, chodby a kanceláře ředitelství v Jaktari a pomáhají nám navodit krásnou vánoční náladu.

Přání jako umělecký originál

Děti z Mravenečku vytvořily celkem 50 překrásných originálních přání. Padesát spolupracovníků, příznivců a přátel Charity Opava proto letos dostane jako novoročenku originál – umělecké dílo, které bylo vyhotoveno pouze pro něj.

Slovo ředitele

Přicházejí Vánoce

Přicházejí Vánoce a zatímco příroda bude odpočívat pod sněhovou peřinou, ve vašich domovech to bude přesně naopak. Zvláště hospodyňky se nezastaví. Budete se připravovat na nejkrásnější svátky roku. S prvním napečeným cukrovím se obvykle dostaví sváteční rozpoložení a snad se najde i chvíle k zamyšlení. Jaký byl ten uplývající rok, co vám přinesl, co vás čeká... a co jste ještě neudělali, na koho jste možná zapomněli?

Také my se v tuto chvíli ohlížíme zpět a protože jsme v listopadu oslavili dvacáté výročí od vzniku Charity Opava, ohlížíme se také za celým dvacetiletím. Věřím, že jsme tu naši dvacítku ustáli se ctí a že se nám podařilo naplnovat očekávání těch, kteří se na nás obraceli se svými problémy a bolestmi. V tomto předvánočním čase na ně myslíme dvojnásob a také na všechny bývalé i současné kolegy, na dobrovolníky, přátele, na lidi, kteří byli k Charitě Opava štedří a našim prostřednictvím pomáhali druhým. Až budete stát u nazdobeného stroměčku, první hvězda na nebi vám připomene onu posvátnou noc a zrození Ježíška. Spasitele, Božího syna a ochránce, k němuž se mnozí z nás denně obracíme nejen s tichou modlitbou. Pomodleme se tedy i v tento okamžik. Za všechny opuštěné, nemocné a chudé, pro které jsou Vánoce kritickým obdobím, v němž často zůstávají sami se svými depresiemi. Snad každý z nás někoho takového zná a já věřím, že srdce poradí, jak projevit dar milosrdenství, abychom neurazili, ale potěšili a povzbudili. Dovolte, abych vám a vašim rodinám ze srdce popřál krásné a požehnané svátky.

Jan HANUŠ, ředitel

PROSINEC

Linka důvěry prošla inspekcí

Krajská inspekce Moravskoslezského kraje prověřila v listopadu naši Linku důvěry. A výsledek byl velmi dobrý -- z maximální počtu 144 bodů získala linka 124 bodů! Blahopřejeme! Více informací na str. 2.

PROSINEC

Možná to jsou podvodníci

Hluchoněmí prodejci, kteří chodí po různých veřejných místech a nabízejí k prodeji drobné dárkové předměty, jsou občas zaměňováni za naše klienty. „Naši klienti to určitě nejsou a takové praktiky se v Charitě rozhodně nevedou,“ reagoval minulý měsíc na tuto skutečnost ředitel Jan Hanuš. „Nežijeme v takové společnosti, aby v ní hluchoněmí museli na veřejných místech žebrať. Nic bych nedal za to, že tito lidé jsou jen podvodníci,“ míní ředitel..

STALO SE

• Linka důvěry prošla inspekcí

Krajská inspekce Moravskoslezského kraje prověřila v listopadu naši Linku důvěry. Tým odborníků se zaměřil na kvalitu poskytovaných sociálních služeb. Výsledek je velmi optimistický - z maximálního počtu 144 bodů získala linka 124 bodů. Celkově se hodnotilo osmačtyřicet kritérií standardů kvality a v pětaticeti případech byla linka oceněna nejvyšším hodnocením, tedy na výbornou. Vedoucí Sekce sociální pomoci Katarína Durkáčová to považuje za impuls do další práce: "Stále máme co zlepšovat, je důležité neusnout na vavřínech." Inspektory hodnotí pozitivně - postupovali profesionálně a zároveň empaticky. Zajímalo nás, jaká by byla pozice linky, kdyby závěry inspekce byly horší. "V prvé řadě by to vypovídalo o nás a naší práci v tom smyslu, že něco není v pořádku a teď bychom před sebou měli spoustu práce. To, že jsme prošli - a s tolika body je naopak známkou toho, že poskytujeme opravdu kvalitní sociální službu," odpověděla na závěr Katarína Durkáčová.

• Wellness a Nutra-Bona

V listopadu se v Charitě uskutečnila prezentační akce, která odstartovala nadějnou spolupráci střediska Wellness s firmou Nutra-Bona. Jak uvedl vedoucí Pavel Veverka, jde o českého výrobce uceleného programu výživových doplňků pro zdraví, krásu, energii a psychickou pohodu, které jsou patentovány českými vědci. Na trhu působí již od roku 1975. „Jedná se o klinicky ověřené produkty, léčící nejrůznější zdravotní potíže, spojené s civilizačními chorobami.“ V nabídce je deset jedinečných přípravků, s jejichž prodejem začíná Wellness v prosinci a významně tak obohacují svůj předvánoční sortiment.

KALENDÁRIUM

* V **prosinci 1991** je organizována veřejná sbírka potravin pro bývalou Jugoslávii a v pracovním klubu Charity se pečce cukroví pro 250 chorvatských dětí.

* **17. prosince 1994** byla zahájena tradice **Koledování pod vánočním stromem** na Horním náměstí v Opavě.

* **18. prosince 1997** vzniklo **Chráněné bydlení pro duševně nemocné**, které dočasně sloužilo jako náhradní bydlení pro rodiny postižené povodní.

Dobrovolnice z Charity pletou malomocným obvazy

Anna Foldynová přebírá od jedné z dobrovolnic hotové obvazy, které pomohou malomocným v Africe a v Indii.

Lepra neboli malomocenství. Nemoc, která je v našich zeměpisných šířkách velmi vzdáleným pojmem. A přesto jsou na světě místa, kde touto nakažlivou a bolestivou chorobou trpí miliony lidí. Bakterie napadají kůži a nervový systém a často dochází k oslepnutí.

Žijí v nouzi jako vydeděnci společnosti a jsou odsouzeni ke krutému a pomalému umírání. Především v Africe a Indii. Tam patří malomocní do nejnižší kasty, protože hinduistické věří, že trpí spravedlivě, neboť v minulém životě těžce hřešili. V ostrém kontrastu s tímto strašným utrpením je fakt, že lepra je v počátečním stádiu vyléčitelná a náklady nepřevyšují 150 korun. Pomoc malomocným organizuje v České republice Společnost sv. Vincence z Pauly a jejím prostřednictvím

jsou do ní zapojeny i dobrovolnice Charity Opava, které pro nemocné pletou obvazy. U počátku této iniciativy stály sestry Slávka a Anička Foldynovy, které se o této možnosti dočetly v katolickém tisku před více než deseti lety.

Na jedné ze schůzek dobrovolníků navrhly pletení obvazů i ostatním. Od té doby už z Opavy odešlo přes třicet velkých balíků. „Jsou to takzvané svrchní obvazy, které pleteme z příze Sněhurka. Je to stoprocentní bavlna, která nedráždí rány statickou elektrinou a je možno ji vyvářet,“ vysvětluje Anna Foldynová a dodává, že vzor je natolik jednoduchý, že jej snadno zvládne kdokoliv. Do práce je v současnosti zapojeno přibližně patnáct žen a nejpilnější je podle paní Aničky Květa Víchová, která zajistila i levnější nákup příze přímo z výroby. Nutno říci, že až do loňského roku tuto činnost financovaly samy dobrovolnice. Klubko Sněhurky stojí kolem třiceti korun a vystačí na jeden a půl obvazu. Nyní už nákup materiálu i poštovné hradí Charita Opava.

Jak zdůrazňuje Anna Foldynová, další pomocníci jsou vítáni. Bude-li mít někdo chuť přidat se, dveře Klubu svatě Anežky, který sídlí v Den-ním stacionáři pro seniory na Masarykově ulici v Opavě, jsou pro vás otevřeny každé první úterý v měsíci vždy v 16 hodin.

Všichni chtěli korálkovat

Marie Zezulková a Ester Schaffartziková z ekonomického úseku se dobře bavily a domů si odnesly vlastnoručně vyrobenou bižuterii.

Zajímavou akci nejen pro klienty, ale i pro jejich rodiče a spoluza-městnance z Charity uspořádala v listopadu sociálně terapeutická dílna Radost.

Název „Korálkování“ přesně vysti-huje oč jde. Z korálků se zde totiž vyráběly nejrůznější drobnosti - andílci, náramky, náhrdelníky, ná-

ušnice nebo stromečky. Jak uvedla vedoucí střediska Radost Lucie Bedrichová, na nápad je přivedla jedna z maminek, které se zalíbil andělíček z perliček, kterého viděla na výstavce a chtěla vědět, jak se dělá. „Tak jsme se s holkama domluvily, že uděláme pro rodiče a zaměstnance takové tvůrčí odpoledne.“

Zájem byl velký, do korálkování se včetně klientů pustilo celkem čtyřicet jedna lidí. Mezi nimi byl i vedoucí sekce Hynek Závorka s dětmi a kolegyně z personálního a ekonomického oddělení a z občanské poradny. „Využilo se z toho příjemné a neformální setkání. Všichni byli spokojeni. Jeden výrobek si mohli zdarma odnést domů. A jen jsme skončili, už přicházely dotazy, zda si to nezopakujeme.“

Lucie Bedrichová nezastírá, že ji nadšení účastníků hrátek s korálky potěšilo a proto některé potěší i ona: „Další korálkování se uskuteční ještě letos, a to 10. prosince v rámci schůzky sociálních pracovníků. To už ale bude určeno jen jim. Ostatní si budou muset rok počkat.“

Má radost, že chodí do Radosti

Devětadvacetiletý Radim se narodil s Dawnovým syndromem a měl přitom velké štěstí na milující rodinu. Je to na něm vidět. Je vyrovnaný a mimořádně komunikativní. Po Základní škole na ulici Slezského odboje v Opavě ještě navštěvoval Praktickou školu ve Velkých Heralticích. Před deseti lety se přišel podívat do Charity, aby si prohlédl sociálně terapeutickou dílnu RADOST. Od té doby jej tatínek vozí do Radosti pravidelně.

Sociálně terapeutická dílna Radost je jedním ze středisek Charity Opava. Poskytuje ambulantní služby osobám se sníženou soběstačností ve věku od 18 do 64 let s různými stupni mentálního postižení, Dawnovým syndromem či autismem, což je diskvalifikuje při hledání jakéhokoli pracovního uplatnění.

Radost jim kompenzuje nejen absenci smysluplné činnosti, ale také jinak malé možnosti společenského vyžití. V neposlední řadě dává rodině prostor k odpočinku a seberealizaci. Hlavně maminky shodně oceňují možnost vrátit se alespoň na zkrácený úvazek do práce. Jsou klidné, když vědí, že

o jejich potomka je dobře postaráno.

Radim se mezi novými kamarády stal brzy vůdčí osobností. „Je velmi oblíbený a ctižádostivý, vše se snaží dělat na sto procent. Ostatní k němu vzhlížejí a chtějí mu být stále nablízku. Je to jejich vzor,“ prozrazuje vedoucí střediska Lucie Bedrichová a říká, že autoritu si tento mladý muž získal díky své přátelské povaze a dovednostem. Radim je přeborník v šiti papučí, pěkně vyšívá, umí uklízet a výborně tančí. Spolu s dalšími klienty Radosti navštěvuje hodiny pod vedením tanečního mistra Mirka Spáčila. Sociálně terapeutická dílna nabízí mnoho dalších aktivit, které

přispívají k začlenění uživatelů služeb do běžného života. Má rovněž široké spektrum pracovních činností v šici, tkalcovské a keramické dílně. Ve cvičné kuchyňce se klienti učí vaření a správnému stolování. K dispozici je také zahradnické pracoviště. Do všech těchto činností se Radim rád zapojuje a o všem dokáže nadšeně vyprávět. Své pocity nakonec shrne do několika závěrečných vět: „Mám radost, že chodím do Radosti, vůbec se tu nenudíme. Pořád se učíme něco nového. Je mi tady dobře a chutnají mi i obědy...“

Radimova maminka je přesvědčena, že pobyt v Radosti obohatil jejímu synovi život: „Kdyby byl doma, nemohli bychom mu dopřát to, co nachází v kolektivu rovnocenných kamarádů, přece jen jsme již jiná generace. Tím, že může pracovat zase získává pocit vlastní důležitosti a pravidelná docházka v něm upevňuje vědomí, že i on má nějaké povinnosti. Vím, že mnoho lidí má tyto děti doma a jejich život se omezuje na spánek, televizi a jídlo, což je smutné... Pro syna jsme zvolili jinou cestu a nelituji, i když to nebylo vždy jednoduché.“

Radost přijímá nové klienty!

Středisko sídlí v příjemném prostředí v Charitě na ulici Přemyslovců 26 v Opavě – Jaktáři.

Informace:

Lucie Bedrichová, DiS.
tel. 553 612 780,
www.charitaopava.cz,
e-mail: radost@charitaopava.cz.

Stane se

• Hledáme koledníky

Již desátou Tříkrálovou sbírkou uspořádá ve dnech 1. až 11. ledna 2010 Charita Opava. Ani tentokrát se neobejde bez koledníků, kteří chodí po skupinkách od domu k domu i v ulicích a předávají radostnou zprávu o narození Ježíše Krista. Obdarovávají lidi drobnými dárky a přitom prosí o finanční příspěvek. Letos se vybralo více než milion korun, což pomohlo při financování péče o seniory. Jim bude určen i výtěžek nadcházející jubilejní Tříkrálové sbírky. Všechny děti, které by chtěly koledovat s námi, rádi přivítáme. Informace získáte na telefonu 604 175 518 u Marie Gilíkové.

• Mikuláše oslaví pizzou

Klienti sociálně terapeutické dílny Radost se mají v prosinci nač těšit. Chystá se pro ně Mikulášské odpoledne a vánoční besídka. Po obědě se budou hrát nejrůznější hry a na řadu přijde i improvizovaná diskotéka. Všichni dostanou nějakou drobnostku. Najdou ji v mikulášské punčoše, kterou už pro každého ušila paní Zdislava Sovadinová „Později si objednáme pizzu a půjdeme se podívat do města na trhy,“ přibližuje program Mikulášského odpoledne vedoucí Lucie Bedrichová. Jaká bude vánoční besídka, to je zatím tajemstvím. Jedno však je jisté, klienti Radosti si na ni zkusí sami upéct pár druhů cukroví.

Rodinné setkání v prosinci

V prosinci se už tradičně sejdou uživatelé služeb, jejich rodiny a zaměstnanci Denního stacionáře pro seniory.

Malé prostory se pro tuto událost nenafouknou, takže zde bude trochu jako ve včelím úle. Nicméně právě těsnější kontakt spoluvytváří příjemnou atmo-

sféru, která oblíbenou akci každoročně provází. „Původně byla tato setkání koncipována trochu jako třídní schůzky, šli jsme se pouze s rodinami. Babičky a dě-

dečkové při tom nebyli. To se mi ani ostatním kolegyním nelíbilo, takže jsme zapojili i ty nejdůležitější osoby – naše klienty,“ sdělila nám vedoucí stacionáře Jana Řehulková. „Teď to máme tak, že vždy domluvíme nějaké vystoupení dětí a dopoledne v rámci aktivizačních programů s klienty připravujeme pohoštění. Po oficiálním uvítání už se jen bezprostředně bavíme a zpíváme, a všichni si to pochvalují.“ Slova své šéfkyně potvrzují i další zaměstnankyně. „Když vidíme, že vládne spokojenost, je to i pro nás povzbuzující,“ říká jedna z nich a doplňuje: „Rodiny jsou rády, že se setkají s lidmi, kteří mají podobné problémy jako oni a senioři mají příležitost pochluubit se vnučaty a pravnoučaty.“ Akce se uskuteční 10. prosince v 15 hodin.

Napsali o nás

• Pro Mraveneček

Poslední akce agentury RAGRE potěšila opavské publikum minulý týden. Brilantní komedii Každý rok ve stejnou dobu zhlédlo zaplněné Slezské divadlo, jehož návštěvníky upřímně pobavily výkony Veroniky Freimanové a Zdeňka Žáka. Výtěžek z úspěšného představení, stejně jako z předchozí aukce dětských obrázků, bude použit k zakoupení speciálních bezpečnostních pásů do vozidla, které převáží handicapované děti z Denního stacionáře Mraveneček. Aukce dětských kreseb se uskutečnila jako součást výstavy fotografií Dalibora Gregora v rámci Bezručovy Opavy.

Region Opavsko,
10. listopadu 2009

„Dávejte svá srdce, ale dbejte o to, jak se s ním zachází,“

vzkazuje stěbořický farář otec Josef Motyka sestřičkám z Charity Opava

Otec Josef Motyka, farář ze Stěbořic, pochází z Mostů u Jablunkova. Je mu třiatřicet let. Svou první večerní mši ve stěbořickém kostele odsloužil loni v srpnu a téměř na den po roce mu jeho předchůdce Mons. Martin David farnost oficiálně předal. Předtím působil jako jáhen v Oldřišově a byl kaplanem v Novém Jičíně. V současné době také poskytuje duchovní služby klientům Pokojného přístavu.

* Kdy jste se rozhodl, že svůj život zasvětíte Bohu a co vás k tomu motivovalo?

Bylo mi třináct a začínal jsem ministrovat. Tehdy u obrázku zastavení křížové cesty v tiché ranní atmosféře našeho kostela jsem si poprvé uvědomil, že Bůh je nesmírně krásný. A začalo mé osobní duchovní putování. Pán Bůh mi dával o sobě vědět prostřednictvím různých osobních znamení a zázraků. To on mne vnitřně utvářel a také kněz P. Jiří Sedláček, místní farní společenství a rodina. Odhodlání stát se knězem přišlo později a znenadání. Byl jsem zaměstnán v Třineckých železárnách, a jednou, když jsem šel z práce domů, mi blesklo hlavou, že budu knězem. Přiznám, že mně ta myšlenka nadchla a zároveň pořádně vylekala. Protože jsem na faře sám žil a různým kněžím pomáhal, dobře jsem věděl, že je to jedno z nejtěžších povolání. Najednou jsem přemýšlel i nad tou druhou stránkou kněžství, zda jsem schopen být v neustálé vnitřní kondici a soustavně se vzdělávat, zda je má víra pevná a láska čistá a nezištná, zda dokážu žít bez hříchu... Tehdy jsem pocítil i smutek, díval jsem se na své milované hory, které jsem opouštěl a vyslovil větu – Jenom kvůli Tobě to udělám.

* Co Vás přivedlo ke spolupráci s opavskou Charitou?

Ve Stěbořicích jsem velmi krátce, rok a půl. Nemohu říci, že by to bylo období ve znamení tvorby, revolucí či inovací. Spíše než o spolupráci je to zatím o pomoci. Jsem knězem a lidé všech ras, lhostejno kolik je jim let a co právě prožívají, potřebují duchovní slůvko, které vychází z potřeby Pána Boha v lidském srdci. Jsem však též člověkem. Plno mých farníků pracuje v Charitě a jsem rád, že tak alespoň poznávám, jaké mají starosti i radosti, jak se jim daří a jak žijí. K Charitě mně také vedla přátelství z dřívější doby, která nesmazal ani čas.

* Poskytujete duchovní služby Pokojnému přístavu. V čem to spočívá?

Víte, v mládí jsem si myslel, že jsem výjimečný a něčím jiný, než ostatní. Tehdy jsem trénoval nějaký druh bojového umění a při jednom z tréninků jsem si škaredně poničil kyčelní kloub. Kulháni, pichlavá a nesnesitelná bolest, rentgeny, vyšetření, rehabilitace – to všechno vrátilo mé puber-

tní ego do reality. Později jsem došel k tomu, že nemocný, ležící nebo umírající člověk neznamená nehezký... Naopak, takový člověk může být vnitřně mnohdy krásnější, než všichni pyšní sportovci. Při návštěvě nemocného je to on, kdo mě svým životem povzbuzuje, když mi vypráví o svém osudu, o svých starostech i láskách. Všechno pak zahrneme do modlitby. Pokud je potřeba, přijde na řadu i svátost smíření s pomazáním nemocných. A vůbec nejlepší je, když mohu takovou návštěvu zopakovat. Pak můžeme mluvit o doprovázení nemocných a o zkvalitnění vztahu s Bohem, o životě věčném...

* Jste k dispozici kdykoliv?

To umí jen Pán Bůh. Svět je o hodnotách a o přesvědčeném přemýšlení. Mnohdy jsem burcován lidmi, srovnáván s předchůdci a porovnáván s ideálem kněžství. Také znám své kvality a vím, že mi leccos schází. Ale díky skvělé práci všech zdravotníků z Charity vždycky najdeme nějaký čas, nějakou skulinku k návštěvě. A podle potřeby nemocného je to buď hned nebo o chvíli později.

Vzpomínám si, že mi jednou v noci v Novém Jičíně zazvonil telefon. Volal mi ministrant, že mu umírající jeho milovaná babička. Ať rychle běžím do nemocnice. V cukuletu jsem posbíral všechny kněžské potřeby a běžel. V nemocnici již byla celá uplakaná rodina. Bez otálení jsem vešel dovnitř a přistoupil k umírající ženě. Když jsem jí dal poslední svátost na cestu, ihned zemřela. Rychlostí blesku do pokoje vběhli všichni zdravotníci, včetně lékařů, násilně mě odstrčili, nemocné zmiřené kolabsem srdce vrazili na hrud resuscitační přístroj a začal zápas o život. Po čtvrtém pokusu lékař jednoduše konstatoval, že zemřela. Ale já jsem odcházel vnitřně velmi šťastný. Dodnes vím, že tato žena čekala na mě. Spíše a pravdivě řečeno čekala na Pána Ježíše.

* Máte nějaké světské záliby, nebo si těžkou službu umírajícím kompenzujete výhradně modlitbou?

Nevím, jestli je moudré všechno ze srdce vyťahovat, prozrazovat a pomoci písmenek dokumentovat. Následkem je ještě větší adamovská nahota předurčená přirozeným řádem obyčejných vztahů. Ale jednu zkušenost mám. Chcete

ji slyšet? Vpravdě nic, ani výška tatranských hor, ani hloubka vod, kterou čerím rybníčkem vášní, ani množství kilometrů od mého domova v Mostech u Jablunkova, ani blízkost hráčů mezilidských vztahů mě neodloučí od lásky Kristovy. V poslední době je mým nejhezčím zážitkem

i prosím, abyste na pracovištích tvořili hezká společenství vzájemné opory. Abyste se nebáli inovací, které omladí vaše postoje a názory. Abyste měli pokoj u předtím, kteří řídí různé resorty. Abyste doma odpočívali, jezdili na dovolené, účastnili se veřejných a kulturních nabídek. Abyste rostli v poznání, lásce i vědě – samozřejmě v Duchu pokoje a síly. Mě

prečíst si alespoň kousek Bible.

* Mohou pozůstalí nějak pomoci zemřelým, aby netrpěli v očistci nebo v pekle?

Víte, ptáte se na jednu z nejtěžších otázek, kterou každý tiše řeší, protože Bůh je některým lidem velmi vzdálen. Jedno si pamatujte, Kristus hloupé netrpěl. Pán Ježíš nebyl blázen kříže. Jeho touha nebyla touhou po vlastní krvi a bolesti. Nedělejme z něho revolucionáře, který neutrefeně řeší problém spásy. Kristus zemřel kvůli nám. A pak se ptám: není odvážné neznat Ježíše? Budme rádi, že patříme k jeho lidu. Že patříme k národu, který už do Abraháma až po Benedikta pěstuje lásku k Bohu.

Z druhé strany, kdyby si někdo myslil, že modlitby za zemřelé jsou zbytečné, i ten se mýlí. Pro množství nás těšících se do Nebe je každá modlitba, každý, byť jen částečný odpustek trestů za spáchané hříchy, požehnáním pro naše zemřelé. Právě dnes v době nepraktikujících křesťanů vybízím a prosím o modlitby za zemřelé.

* Naše sestřičky jsou profesionálky, každodenní kontakt s utrpením však musí mít zákonitě vliv na jejich psychiku. Máte pro ně nějakou vzpruhu a útěchu?

Zijeme v době, kdy se zdůrazňuje „kvalita života.“ Slovník morálních přirozených hodnot vystřídá ještě tlustější slovník práva na „všechno.“ A v tom je těžkost naší služby. Každý žádá náš čas, každý touží po lidskosti, každý chce naše nefalšované srdce. Toto mu schází. Dávejte svá srdce, ale zároveň dbejte, jak se s ním zachází. Tím

osobně inspiruje voják svatý Martin. V dané situaci se rychle zorientoval, vzal meč, rozpůlil svůj plášť, podal žebrákoví a šel dál. Učme se vždycky jít dál.

* Blíží se Vánoce. Jak je trávíte? Kupujete také dárky?

Mám hodně dětí! Samozřejmě, že myslím na děti ze své farnosti a že jim koupím něco hezkého. Ale vězte, že i kdybyste použili ten nejlepší mučící nástroj, asi ze mě nedostanete, co to bude. Nechte se překvapit. Ale toto Vám prozradit mohu - Štědrý večer patří těm nejbližším. Proto prožívám tento večer jenom já sám se svým Mistrem z Nazaretu. Znovu spolu zhodnotíme rok, úspěchy i plány a také ho poprosím o odpuštění všech mých hříchů. Možná se Vám to zdá příliš skromné, ale Betlém byl krásný proto, že tam byl Pán Ježíš. Už teď se těším. Je to pro mě jeden z nejkrásnějších večerů.

* Co byste popřál Charitě Opava, která letos oslavila dvacet let trvání, do budoucna?

Svatý František políbil malomocného, svatá Anežka budovala provizorní nemocnice a pečovala o všechny potřebné. Kež i v opavské Charitě budu i nadále potkávat lidi dobré víry, naděje a lásky. Tím, jak pracujeme, jak mluvíme a jak myslíme, po malých kapkách budujeme lepší svět. Podle našeho srdce bude vypadat naše věčnost. Přeji Vám dar umění zvládnout všechny těžkosti i dar pohodového života naplněného láskou, požehnáním a Boží blízkostí.

* Děkujeme za rozhovor.

Charitní osobnosti vzpomínaly na staré časy

Přijďte s námi zavzpomínat z čeho jsme vzešli a potěšit se, čím jsme se stali. V duchu tohoto mota a v režii Klubu svatě Anežky se v úterý 24. listopadu uskutečnilo neformální setkání k 20. výročí založení Charity Opava.

V pastoračním středisku Mino-ritského kláštera se spolu se sou-časnými zaměstnanci, seniory a dobrovolníky sešli ti, kteří tehdy hloubili základy dnešní Charity. Nechyběla první ředitelka Anna Ekslerová, bývalý děkan Msgr. Josef Veselý, první vrchní sestra

Charitní ošetrovatelské služby Dáša Podešvová, Magra Grimová, druhý oficiální zaměstnanec Charity Pavel Rychta, Olga Rampáčková, Anna Foldynová a další. Všechny pozdravil i současný děkan Mgr. P. Cieslar.

Ti všichni si po přivítání ředite-

lem Janem Hanušem zavzpomínali na počátky Charity a jejich povídání bylo tak poutavé, že se setkání protáhlo až do večerních hodin. K příjemné atmosféře přispěl i malý raut, který připravily Petra Thiemlová, Jana Řehulková a členky Klubu svatě Anežky.

Charita zůstane v mém srdci

Milí spolupracovníci, dobrovolníci, klienti a příznivci Charity Opava,

po 11 letech působení v Charitě odcházím v prosinci do důchodu a se všemi se srdečně loučím.

Začínala jsem v roce 1998 jako sekretářka a od roku 2002 pracuji na personálním úseku.

Mohu říci, že znám opravdu všechny zaměstnance, i když se jejich počet od mého nástupu zdvojnásobil. Osudy některých lidí jsou opravdu těžké a smutné. Skláním se a obdivuji je, jak dokážou radostně žít. V mém životě mi jsou často příkladem.

Lidé odcházejí a přicházejí noví, Charita se rozšířila a já patřím mezi poslední mohykány. Mám ráda lidi a tak netrpím ani pocitem, že by mi chyběl kontakt s ostatními, i když jsem v kanceláři na ředitelství. Stále se za námi na personální úsek někteří bývalí zaměstnanci zastavují nebo se setkáváme jinde.

Poznala jsem zde mnoho lidí, ať už přímých zaměstnanců nebo dobro-

volníků, na které budu vždy ráda vzpomínat a kteří mi jsou stále blízcí. Nebudu zde nikoho vyjmenovávat, poněvadž bych mohla na někoho v této chvíli zapomenout a tím i ranit a to by mě mrzelo.

Uvedu jen dvě jména, která jsou spjata s mým nástupem, bývalou ředitelku Charity Opava RNDr. Annu Ekslerovou a RNDr. Olgu Rampáčkovou, která je dodnes duší dobrovolníků.

Přes všechny své charitní zkušenosti, které nebyly vždy jen růžové, pociťuji stále vděk, že jsem měla možnost v Charitě pracovat. Rovněž jsem vděčna a děkuji za duchovní podporu a posilu, které se mi v Charitě dostalo.

Na závěr touto cestou děkuji všem, kteří mi pomáhali a byli mi oporou. Závěrem prosím o shovívavost a odpuštění, když jsem někomu ublížila. A přeji nám všem radostné dny a Boží požehnání.

Milada KVĚTOVÁ,
personální úsek

Stalo se v pátek třináctého

Pověřiví předpovídali pohromu, ale opak byl pravdou. Chráněná dílna sv. Josefa se v pátek 13. listopadu zúčastnila tradiční prodejní akce v lázních v Klimkovicích. Lidé byli patřičně naložení a nenechali si ujít příležitost nakoupit originální dárky. Skladba sortimentu byla z části zaměřena na Vánoce. Největší zájem byl o šité hračky, ubrusy a zástěry, ale i o keramiku.

Vzhledem k velkému zájmu o naše zboží jsme se rozhodli navštívit Klimkovicce ještě jednou, a to 11. prosince. Zaměstnanci i klienti lázní tak budou mít jednu z posledních možností vybrat si dárky. Ochuzeni nebudou ani Opavané, chráněná dílna se zúčastní ve dnech 2. až 7. prosince rovněž vánočních trhů na Horním náměstí v Opavě a 16. prosince bude prodávat na vánočních trzích společnosti ArcelorMittal v Ostravě.

Nezbývá než popřát, aby se dařilo i na těchto prodejních akcích a všem zaměstnancům Chráněné dílny sv. Josefa, kteří se nějakým způsobem na letošních úspěších podíleli, poděkovat. Jak uvedl marketingový pracovník Pavel Šefránek, zaznamenali jsme ne-

jen nárůst těchto akcí, ale i tržeb. „Bylo třeba vynaložit hodně úsilí, aby se vše dobře připravilo a zrealizovalo. Dílny musely vždy v předstihu zajistit dostatečné množství šitých, keramických a dalších výrobků, kvalitně je zabalit a účetně připravit k prodeji. Ve výčtu zaměstnanců nechybí ani řidiči, kteří se kromě odvozu podíleli také na instalacích expozic.“

Dodejme, že v současné nestabilní ekonomické situaci se letos prodalo větší množství výrobků než v předešlých letech. Slova uznání i chvály našich spokojených zákazníků pak svědčí o tom, že všichni vykonávali svou práci kvalitně a zodpovědně a svým přístupem reprezentovali vzorné nejenom chráněnou dílnu, ale celou opavskou Charitu.

••• Inzerce charity

Nabízíme

• Nabízíme bavlnky

Kdo má šikovné ruce a zájem o bavlnky na vyšívání, zbytky vlny a další materiál k ručním pracím, může je získat zdarma. Kontakt: oddělení PR, mobil: 736 127 006

• Vlašské ořechy

Nabízíme loupané vlašské ořechy za výhodnou cenu 100,- Kč/kg. Zájemci se mohou ohlásit na e-mail: anezka@charitaopava.cz nebo na telefon: 553 710 915 (Jana Ř.).

Poděkování

• Výstava v Tesco

Děkujeme obchodnímu centru Tesco Silesia za azyl pro naši výstavu fotografií ze III. ročníku soutěže „Můj svět“. V době od 2. do 20. listopadu nám centrum poskytlo ve své pasáži zdarma výstavní plochu. Nebylo to poprvé a doufáme, že ani naposled. Nakupující si tak mohli prohlédnout třiačtyřicet nejlepších velkoformátových fotografií, oceněných odbornou porotou.

• Final-Sweet seniorům

Srdečně děkujeme panu Petru ONDERKOVI, řediteli firmy Final-Sweet Opava, která se zabývá exportem a importem cukrovinek. Ty nejlepší přiváží z Polska. V těchto dnech obdržel Klub svaté Anežky od této společnosti sponzorský dar v podobě sladkých pochoutek, které poslouží jako občerstvení pro seniory a hosty při klubových setkáních. Děkujeme a Pán Bůh zaplať!

• Děkujeme za vysoušeč

Rádi bychom poděkovali opavskému Hasičskému záchrannému sboru, který nám zdarma zapůjčil vysoušeč zdiva. Dík za nezištnou pomoc!

Charita Opava

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

*** Narozeniny v prosinci**

Jako loni tak i letos, jak nám velí tradice, přejeme Vám štěstí, zdraví a lásky co nejvíce. Ať Vám chutná jídlo, pití a slunce ať pro Vás svítí, ať máte život jako sen, a to nejen v tento den! V prosinci oslaví své narozeniny naši zaměstnanci Václav BURDA, Kateřina DEHNEROVÁ, Šárka GLABAZŇOVÁ, Blanka KONKOLOVÁ, Michaela MAREŠOVÁ, Radka MATYÁŠKOVÁ, Hana MELAROVÁ, Jiří PÍKA, Eva POSPĚCHOVÁ, Marie RYCHTOVÁ, Lenka SEIBERTOVIČOVÁ a Dana VÝTISKOVÁ. Srdečně blahopřejeme!

Redakce

* Štěstí, zdraví – Pán Bůh s Vámi. Narozeniny radostně ať prožijete, číši vína vypijete a do dalších let, ať Vám patří svět. Svým milým kolegyním Haně MELAROVÉ a Michaele MAREŠOVÉ srdečně gratulujeme k jejich narozeninám a přejeme hodně úspěchů v osobním i pracovním životě.

Kolektiv zaměstnanců Chráněné dílny sv. Josefa

* Ber všechno, co ti život dal, radost, smutek, lásku. Vždyť život je jen karneval, v němž stokrát změníš masku... 21. prosince slaví své narozeniny naše kolegyně Radka MATYÁŠKOVÁ. Všechno nejlepší, hlavně hodně štěstí, zdraví a Božího požehnání přejí

Pracovníci Sekce sociální pomoci

* Ať žije Eva POSPĚCHOVÁ, ať se k ní každý krásně chová, hýčká ji a opečovává, a to nejen v tento slavný den, kdy slaví své narozeniny. Přejeme vše nejlepší, hlavně zdraví a lásku.

Kolegyně z personálního úseku

Korunky pro koledníky

Opět nás potěšila firma Model Obaly. Vyšla nám vstříc a pro nadcházející Tříkrálovou sbírku, pořádanou Charitou Opava, vyrobila pět set papírových korunek pro koledníky, kteří se už počátkem ledna vydají s kasičkami do opavských ulic a domácností. Tato akciová společnost nedávno věnovala sponzorské dárky Klubu svaté Anežky a jak známo, je štedrá ke zdravotně postiženým lidem a především k dětem. Právě jim je určena již tradiční akce Model Obalů, která se uskuteční v sobotu 5. prosince od 14 do 17 hodin v Opavě. Dvacet zaměstnanců firmy vyrazí stejně jako v minulých letech v mikulášských a nově i čertovských převlecích na Horní a Dolní náměstí. Kolemjdoucím rodičům s dětmi budou rozdávat papírové vánoční stromečky a drobné sladkosti. O den dříve navštíví mikulášské hlídky asi dvacet opavských mateřských škol.

Redakce DOMOVNÍKU děkuje všem za spolupráci na tvorbě našeho zpravodaje. Mějte požehnané Vánoce a do roku 2010 přejeme co nejvíce dobrých zpráv!!!

••• Listárna Domovníka

Setkaly se po letech

Článek o paní Hance, který vyšel v minulém čísle Domovníku a Charitníku, přispěl k pěknému a dojemnému setkání.

ni. Paní Polachovou navštívila v Denním stacionáři bývalá kolegyně z práce a jak to při podobných příležitostech bývá, povídaly si hodně dlouho. Obě byly moc rády, že se zase potka-

ly, neviděly se totiž od doby, co odešly do důchodu a nic o sobě nevěděly. Teď už se snad jedna druhé neztratí, tak si to alespoň slíbily.

Jana ŘEHULKOVÁ

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

CHARITNÍ DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Tel. a fax: 553 612 780, 553 612 788, e-mail: info@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Prosinec 2009.

••• Info servis

Informujeme

• Podnikatelé pozor! Máte již vyřešeno povinné plnění?

Povinný podíl osob se zdravotním postižením můžete plnit čerpáním služeb či nákupem výrobků Charity Opava.

Nabízíme například kompletní práce, likvidaci odpadu, masérské služby a výrobky keramické a šicí dílny. Originální předměty na zakázku. Více naleznete na www.charitaopava.cz.

• Linka důvěry je tady pro vás!

Nezapomeňte, Linka důvěry je tady pro vás. Sedm dní v týdnu vždy od 10 do 6 hodin 553 616 407 nebo 736 149 142.

V sobotu je v provozu i bezplatná linka 800 120 612, a to vždy od 19 do 21 hodin.

Nepropásněte

• Adventní duchovní obnova

Celodenní Adventní duchovní obnova pro seniory i ostatní zájemce se uskuteční v sobotu 5. prosince. Obnova začíná v 8.30 hodin mší svatou v kapli svatého Kříže na Matiční ulici v Opavě a pokračuje v Církevní konzervatoři na Beethovenově ulici.

Na program jsou tři přednášky, které povede spirituál teologického konviktu v Olomouci pater Jan Linhart.

Během obnovy bude příležitost ke svátosti smíření i k rozhovoru.

• Mše za Charitu

Mše sv. za Charitu Opava jsou slouženy pravidelně každý čtvrtek v 7 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Jaktáři. Zveme vás ke společné modlitbě za klienty i pracovníky a dobré dílo Charity Opava.

